

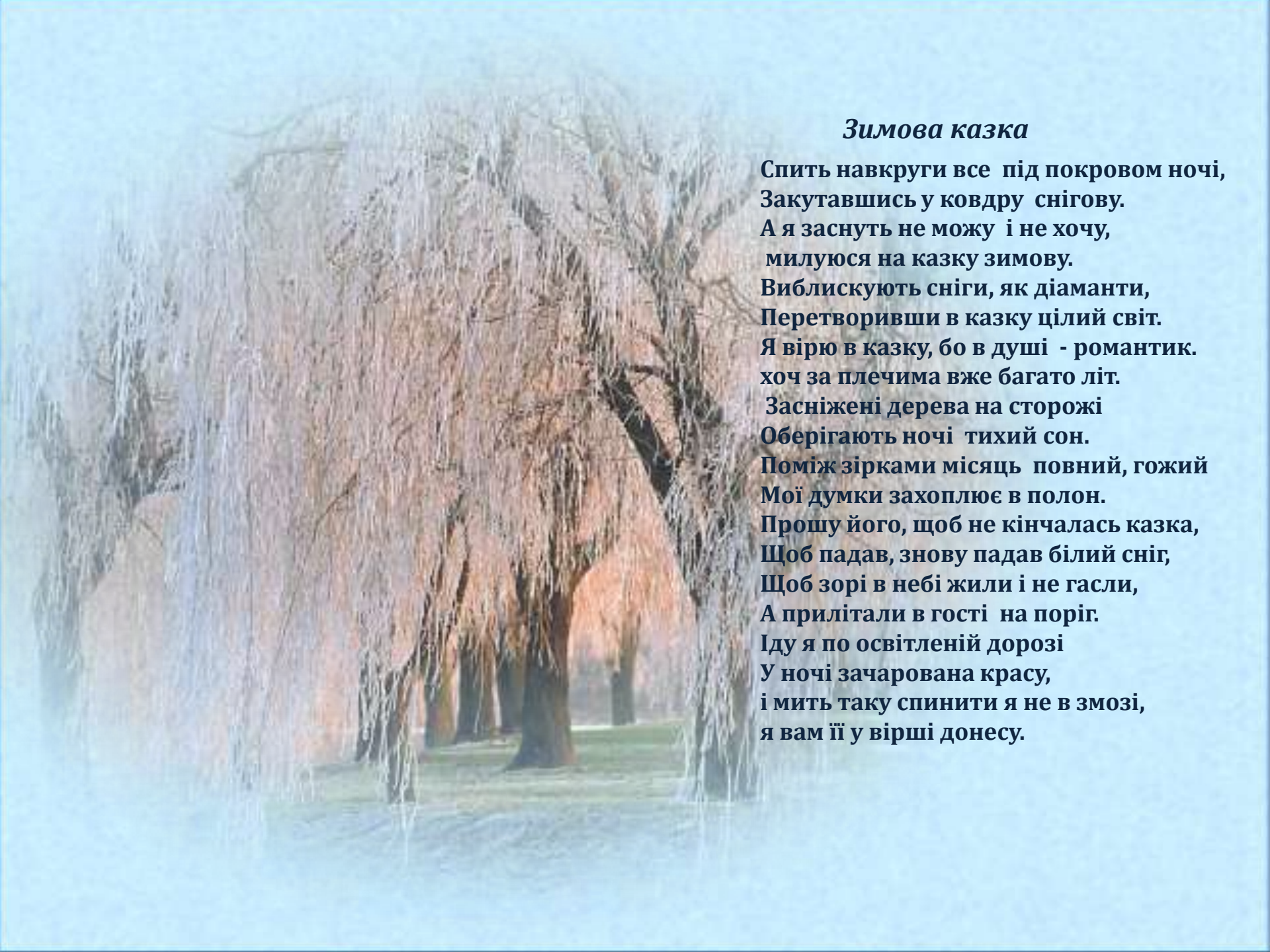
Пори року очима жінки

(До Всесвітнього дня поезії)

Презентацію і авторську підбірку віршів
підготувала завідувач сектору
Л.Ф. Лізановська

З И М А

Зима...Кружляють в повітрі сніжинки, падають на землю, білим покривалом вкривають усе довкола. Зима найхолодніша пора року - час хуртовин і сильних морозів. Та для багатьох людей – це улюблена пора, не дивлячись на її примхи. Як же можна не милуватися засніженими деревами, сріблястим інєєм, який на сонці виблискує, всіма кольорами веселки? Тақ гарно кругом. Затамувавши подих, милуєшся зимовою казкою. В якийсь момент огортає ледь вловиме відчуття дива. І все це - королева-Зима.

A row of weeping trees, possibly cherry blossoms, heavily laden with snow, creating a serene winter scene. The trees are in the foreground and middle ground, with a path leading through them. The background is a soft, hazy landscape.

Зимова казка

**Спить навкруги все під покровом ночі,
Закутавшись у ковдру снігову.
А я заснуть не можу і не хочу,
милуюся на казку зимову.
Виблискують сніги, як діаманти,
Перетворивши в казку цілий світ.
Я вірю в казку, бо в душі - романтик.
хоч за плечима вже багато літ.
Засніжені дерева на сторожі
Оберігають ночі тихий сон.
Поміж зірками місяць повний, гожий
Мої думки захоплює в полон.
Прошу його, щоб не кінчалась казка,
Щоб падав, знову падав білий сніг,
Щоб зорі в небі жили і не гасли,
А прилітали в гості на поріг.
Іду я по освітленій дорозі
У ночі зачарована красу,
і мить таку спинити я не в змозі,
я вам її у вірші донесу.**

Мамине подвір'я

Невдовзі прийде зимонька у світ
З морозами, холодними вітрами,
Засипле снігом від самісіньких воріт
До хати стежку у моєї мами.

Повиснуть грона горобини у снігу
Під його тяжістю, а може, від утоми,
І стрімко вітер на льоту і на бігу,
В дротах буде виспівувати гами.

Десь галаслива зграйка горобців,
Що призвичаїлись до витівок природи,
Будуть цвірінькати. От молодці!
Їм весело завжди, за всякої погоди.

Зима вступає владно у свої права
І так далеко ще до літа золотого,
Коли буятимуть і квіти, і трава,
Так необхідні для життя людського.

Відійде тоді з серця сум і жаль,
Бо веселковими заграє кольорами
І прожене зимовий настрій і печаль
Подвір'я в квітах у моєї мами.

В Е С Н А

Ось і довгоочікуваний березень... З'являються перші підсніжники, квітчають землю проліски, розпускаються листочки на деревах. Лунає вранці весняний щебет птахів. Природа наповнюється якимось особливим передчуттям. Можливо, це матінка-природа в неповторну мить пробудження дарує людям відчуття припливу сил, енергії і любові.

Рання весна

Мене привітала рання весна
Веселим пташиним гомоном.
Хлюпнула в келих терпкого вина,
Піднесла його в сонячних променях.

Пригублю той келих і вип'ю до дна
За несподівану зустріч з весною.
Втішаюся зустріччю, і я не одна,
Рада й вона, що зустрілась зі мною.

Ми підем удвох, нога до ноги,
По стежині до красного літа.
Нам вистачить сили, стане й снаги,
Щоб в дорозі горить, а не тліти.

Яблуневий сад

Вранішніми росами умитий
Підростає яблуневий сад,
Сонячним теплом щодня зігрітий
Острівцем квітучим між левад.

Кожна його гілочка тендітна
Молодою силою бринить,
А коли гойдається від вітру,
Музикою неповторною дзвенить.

Тут переплелися барви й звуки
Неповторною пастеллю кольорів,
І полинули в поля й зелені луки,
На крилі у лагідних вітрів.

Молодий садок милує очі,
Що ж іще потрібно для душі,
Де пташки виспівують щоночі,
Та шурхочуть їжачки у спориші.

Квітне сад, природа творить диво,
Сріблом виграє у відблисках роса.
Й землю нашу щедрі і красиву
Зорями вкривають небеса.

Травневий дощ

Б'є по підвіконню дощ весняний,
Барабанить весело в шибки,
По асфальту розливається струмками,
І збігає з шумом в рівчаки.

Пропливають містом парасолі,
Перетворюючи місто в дивний сад.
Парасолі різні, як і долі,
У свої помешкання спішать.

Б'є по підвіконню уже злива,
У народі кажуть, ллє як із відра.
Є в дощу такого і свої мотиви:
На врожайний рік та для добра.

До рідного гнізда

Ідуть дощі весняні над Одесою,
Провісники і сонця, і тепла.
Як же іздалеку пташина ця малесенька
Дістатися до берега змогла?

Там, на чужині, сонце так не гріє,
Та й для польоту висота мала.
Тому додому, швидше вже додому
Несли її два крилечка – крила.

Перше побачення

Я - біля моря.
Настрій мінорний.
Хтось же назвав тебе,
Море, Чорним.
У нас на Поділлі -
Липи і клени.
Тут - ти безкрає,
Море, зелене.
Своїм зухвальством
Мене лякаєш,
Пінисті хвилі
На берег ганяєш.
Яке непривітне ти,
Море, сьогодні.
Мене зустрічаєш
Дощем холодним,
Вітром сердитим
Рвеш парасолю,
Сірим туманом
Вриваєшся в долю.

Біла голубка

Біла голубка,біла
Злетіла до мого вікна,
Наче спитати хотіла,
Чому я в цю мить одна?

До неї всміхнусь загадково,
І щоб зрозуміла вона,
Промовлю всього лиш три слова:
- В гостях у мене - Весна.

Л І П О

Літо – різнокольоровий, яскравий сезон. Кожен його день сповнений неповторною красою. Влітку можна милуватись яскраво-блакитним небом, вдихати аромат квітів і трав, якими наповнене літо, а ще прислухатись до дзвінких голосів птахів, серед яких найвправніший маестро – соловейко.

Своєю чарівною особливістю відзначаються літні світанки. Здається, природа спить, але з-за обрію випливає сонце і все навколо змінюється. Першими просинаються птахи і квіти. Напоєні нічною рососою квіти піднімають голівки до сонця. Все навколо оживає.

Вечори і літні ночі теж наповнені магією ароматів і звуків. Високо, згори, через увесь небесний простір висвічує зорями Чумацький Шлях, який є символом вічності і безсмертя природи.

Липень

Як же духмяно пахнуть липи
І свіжоскошена трава.
Мандрує світом місяць Липень,
Звучить симфонія жива.
Вона в кожнісінькій травинці,
У кожній гілці молодій,
Вона виблискує в росинці,
В зорі ранковій золотій.
Вона в душі моїй теж лине,
Її підносить до небес.
Хай не минає ця хвилина
Полону музики й чудес.

Гроза у полі

Чути здалеку гуркочуть громовиці,
Вкрили небо хмари грозові,
Грізно розрізають простір блискавиці,
Пелюстки згорнули квіти польові.

Все принишкло у чеканні зливи,
Ось і дощ сипнув раптово, як з відра.
Лише мить якась і в полі стало сиво,
Зупинилася робота на жнивах.

Злива все гучніша та сильніша,
Лупотить по скошеній стерні,
Та йде за горизонт. І наступає тиша...
Оживають трави запашні.

Десь далеко ще гуркочуть громовиці,
Відійшли за обрій хмари грозові,
Сонце блиснуло і райдужно іскриться
У його промінні краплі дощові.

Серпнева ягода

Колише вітер грона горобини.
На сонці пломеніють ягоди терпкі.
Тим часом серпень з щедрої торбини
Дарує нам плоди: кому солодкі, а комусь – гіркі.

Мені солодкі і п'янки дістались нині.
Від того я, здається, і лечу й росту.
Сміється наді мною небо синє-синє,
Нагадуючи істину, відому і просту.

Солодкого занадто – гірко згодом,
А від п'яного захмеліє голова.
Якщо не знаєш броду, не підеш у воду –
Це споконвічна правда, не пусті слова.

І тільки щастя не буває забагато,
Хоч категорія відносна ця й хитка.
Як без любові світ не може існувати,
Так і без серпня ягода, солодка і п'янка.

Оksamитова ніч

Ніч оксамитова буває лише в серпні,
Коли у небі світять тисячі зірок,
Коли надвечір жаб'ячі концерти,
Збирають слухачів до себе на ставок.

Стоїть стійкий медовий запах у повітрі,
Замішаний на травах чебрецю і полину.
Налиті яблука гойдаються на вітах,
Свою в цвітінні згадують весну.

Укотре серпень, благодатний серпень,
Умитий росами, напоєний зелом,
Приходить кожен рік, а наче вперше,
Й густі тумани розстеляє над селом.

Коротка ніч у серпні, та найчарівніша,
Чумацький Шлях висвічує згори .
І зірка падає, чи не найяскравіша,
В ніч оксамитову серпневої пори .

О с і н ь

Осінь дарує нам неповторну і дивовижну красу. Вона чарує нас багатством кольорів і відтінків. Спостерігаючи за природою, ми відмічаємо, що кожен день приносить нові враження, не схожі на попередні. Це - нові фарби золотої палітри осені, нові звуки, часом дзвінкі і веселі, а часом з нотками суму. Кожного дня міняється колір неба від блакитного відтінку до сірого. І все це вона – чаклунка-осінь. В такі дні душа налаштовується на сприйняття неповторної краси природи, прагне у віршах відтворити чудові миті осінньої пори.

Привіт, привіт, чаклунко - осінь
У пишнім золотім вінку,
З очима – неба чиста просинь-
В стрімкому вихорі танку!

Ах осене, примхлива пані!
Мою задуму розгадай.
Невже повірила в кохання?
Не хочеш – не відповідай.

Вересень

Вересень – місяць мого народження,
Місяць початку, місяць відродження.
Не йду, а лечу по знайомій стежині,
Де теплі айстри й холодні жоржини.

Захоплена я тим розмаїттям
Барв вересневих осінніх квітів,
Рясної роси, плодів мого саду.
Спішу я до вересня на розраду.

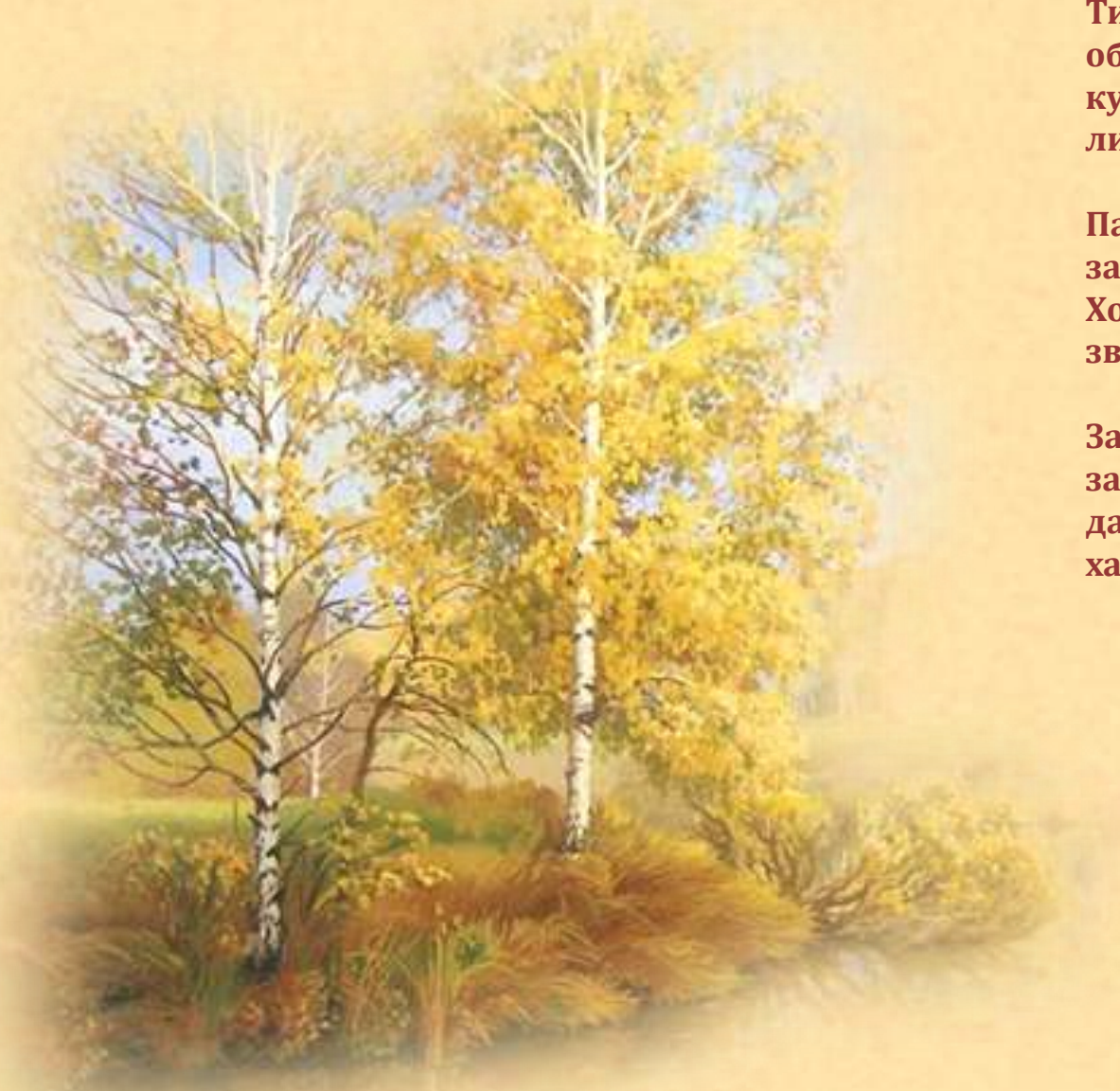

Листопадова мелодія

Тихо вітер погойдує крони,
облітає жовтаве листя,
купол неба сріблястим дзвоном
листопад величає пізній.

Павутиною бабине літо
заплітає берізкам коси.
Хочу в небо високе злетіти,
звідки музика йде стоголоса.

Закружляю під неї у танці,
залюблена в тебе і осінь,
дам на щастя монету циганці,
хай до мене тебе приворожить.

Шурхоче листя під ногами.
Пора... В природі листопад.
Вітер-скрипаль мінорні гами
Лаштує на мажорний лад.

Бринить мелодія бадьора
Без тіні смутку і жалю.
Вплітаючи в блакить прозору
Звуки дзвінкого кришталю.

Така гармонія навколо,
Така довершеності мить.
Кленовий лист малює кола
Й назустріч осені летить.

Осінь

День виграє яскравими барвами,
Повільно літає бабине літо.
Стомлена осінь далекими мандрями
У променях сонця хоче зігрітись.

А сонце над нею сміється, жартує,
То кине промінчик, то знову сховає.
Вже на порозі листопад стартує,
А осінь все шати свої не скидає.

Вітер ледь – ледь торкнеться убрання,
Злітає листок за листком золотавим.
Схлипує осінь тихим зітханням,
Невдовзі затужить рясними дощами.

Діалог з осінню

За моїм вікном крокує осінь,
Жовтий лист мені вона підносить.

Запитала в осені я: - Ти не рано
повернулася до мене із туманом?

Посміхнувшись осінь відповіла:
-Я прийшла тоді, як літо відшуміло.

Не журись, що посріблила скроні.
Вже квітує літо у твоєї доні.

Гірко посміхнулась ти, я бачу,
та закон природи не переінакшиш.

Краще ось послухай, як же дзвінко й чисто
крокує твоя осінь урочисто.

Ось гойдає вітер грона на калині.
Життя не замовкає навіть на хвилину.

Майнула осінь вітерцем грайливо
і зрозуміла я: - Яке ж то вона диво!

Осінній дощ частіше і частіше
Спішить до мого двору навмання.
Приходять разом з ним думки невтішні,
Що за дощами неминуче йде зима,
Що тихе надвечір'я швидкоплинне,
Що додають у косу роки сивини,
Що хочеш чи не хочеш, а повинна
Зустріти гідно вісників зими.
За звичаєм зустріну їх гостинно,
Як незабаром прилетять на мій поріг.
В дарунок піднесу своїх років перлини,
І простелю рушник - родинний оберіг.

Зображення із сайтів

http://povtorishki.ru/dlya_detey/pochemuchki/pochemu_sushhestvujut_vremena_goda/
<http://www.playcast.ru/view/10312896/5d9878e96ad85203bf5a49a7661a8f1c55a972b4pl>
<http://liledekahlan.eklablog.com/tubes-paysages-c169437/13>
<http://liledekahlan.eklablog.com/tubes-paysages-c169437/13>
<http://violika-1.livejournal.com/513987.html>
<http://www.liveinternet.ru/users/4832179/rubric/2964168>
<http://www.playcast.ru/view/10549780/4790677d8abc48e9a983dc3c90dfaf3fb3c1c362pl>
<http://www.liveinternet.ru/users/4832179/rubric/2964168/>
<http://www.liveinternet.ru/users/5137329/rubric/5227405/>
<http://arnusha.ru/post371772139/>
<http://www.playcast.ru/view/10169757/bc9567c7025e614cb2eb6a64c9d6eef096eff394pl>
<http://www.playcast.ru/view/10123072/fb4c3a4a19a863b3058b3529984fd6751ecd11aepl>
<http://www.playcast.ru/view/10100629/7b682801De8836cf2239562c75f317fdeb422127pl>
<http://arnusha.ru/post240788294/>
<http://www.liveinternet.ru/tags/%EE%E5%ED%E8%E5+%EA%E0%F0%F2%E8%ED%EA%E8/page3.>
<http://www.liveinternet.ru/users/5038675/tags/%EF%E5%E9%E7%E0%E6%E8>
<http://www.liveinternet.ru/users/4203886/post174980346>
<http://www.liveinternet.ru/users/4203886/post174980346>
http://by-anna.ucoz.ru/publ/rastenija/derevja_i_kustarniki/155-2
<http://www.playcast.ru/view/9573423/b4e7391f7a336ebfd54e057f9cd4707fe0155718pl>
<http://www.liveinternet.ru/users/ninasvet/rubric/3838746/>
<http://www.liveinternet.ru/users/4841424/rubric/4825393/>
<http://www.playcast.ru/view/3311757/1524922c8dd3ce2c7ae0d7927fbadd6ccd6270fdpl>
<http://www.liveinternet.ru/users/millli/tags/PNG/>
<http://www.playcast.ru/view/8345005/fc2d81732b501a016f7995b87e2fa05099966558pl>
<http://yablor.ru/blogs/naturmorti-a-za-oknom-vesna/4928454>
<http://www.playcast.ru/view/10292463/376241440a4950cd0a1c9b8ae87c08dd45762f6dpl>
<http://www.liveinternet.ru/tags/%D0%C0%CC%CA%C8+PNG/page3.html>